Головне у житті — бути людиною (за оповіданням Джека Лондона «Любов до життя»). 6 клас

Увагу відомого американського письменника Джека Лондона завжди привертали мужні, рішучі та сильні духом люди. На своєму життєвому шляху він зустрічав таких людей і серед моряків, і серед золотошукачів. Письменник справедливо зазначив, що жадання грошей, пожадливість засліплює людей, що прибули на Аляску, і вони поступово втрачають кращі людські якості, забувають про дружбу і взаємодопомогу. Тому Джек Лондон і вирішив створити твір, в якому показав людину, яка усвідомила, що золото, — не головне в житті.

Автор не дає імені героєві, а це свідчить про те, що на місці героя може опинитися кожен. Це символічно, оскільки в будь-яких випробуваннях герой чинить по-людськи, на відміну від іншого, названого іменем Білл, — засліпленого жаданням наживи і сяйвом золота.

Автор протиставляє цих двох героїв, щоб читач, порівнюючи поведінку кожного, міг вибрати правильний шлях. Білл зраджує товариша, залишаючи його одного без підтримки, незважаючи на те, що той шкутильгає. Жадібність Білла переважила решту всіх відчуттів, навіть інстинкт самозбереження. Накульгуючи, людина йде слідами Білла і може проаналізувати все, що відбувається з Біллом, як він гине не в силах кинути золото. І ось чоловік робить висновок, що мішок золота — зайвий вантаж у дорозі, і якщо його не залишити, то можна загинути. Відчуваючи нелюдський голод, зібравши останні сили, він змагається з вовком і перемагає його. Перемагає також страшний холод Аляски. Він не дає сяйву металу оволодіти своєю душею, тому і перемагає. Перемагає, бо зміг в усіх важких випробуваннях залишитися Людиною.